

MALDOS INTENCIJOS

1. Už visus kenčiančius žmones, kurie pasikliauja mūsų maldomis, už Genovaitę ir jos mamą, už Kristiną, už brolių Dovydą, už visus ligonius, kuriuos nešiojate savo širdyje...ir galbūt už tave, kuris dabar skaitai. Tegu Viešpats kiekvienam suteikia savo stiprybės.

2. Už mūsų brolius Konge, prie kurių prisijungė keletas savanorių. Viešpatie, mes tau patikime brolių Sirilą, mūsų naują diakoną, ir visą jo misiją nešti Kristų, kartu su jo broliais. Už mūsų brolių Juozapą, kuris 2012 m. švęs savo pusamžį, už brolio Paskalio sveikatą ir brolių Benua, kuris yra šios afrikietiškos Porciunkulės bendruomenės tarnas (Porciunkulė buvo šv. Pranciškaus Asyžiečio labai mylima vieta, ten jis išgyveno savo vienuolinio ordino pradžią, ten jis ir mirė, gulėdamas nuogas ant tų pačių grindų).

Viešpatie, mes Tave meldžiame, kad Konge galiausiai įšviešpatautų taika, kad politikai būtų teisingumo žmonės ir visos tautos tarnai, taip pat ypatingai meldžiamės už didelę daugumą, kurie yra vargšai.

3. Už brolio Emanuelio misiją Kinijoje. Melskimės už šią milžinišką šalį, kad ji galėtų atrasti žmogaus teises, religijos laisvę, nes šalies lygį rodo ne tik ekonominis augimas, bet ir visų gyventojų gerovė. Melskimės taip pat už Paulių, mūsų postulantą kiną, ir Alaną-Juozapą, kuris šiais metais Briuselyje studijuoja teologiją.

4. Už mūsų vienuolinį gyvenimą čia Lietuvoje. Tegu Šventoji Dvasia mus apšviečia ir padeda išgyventi pašaukimą šventumui sekant Kristumi. Kad visuomet būtume « pradedantys », skatinami brolių ir seserų, kurie mus moko savo pavyzdžiu. Taip, mūsų vienuoliniam gyvenimui nuolat reikia sugrįžti prie paprastumo, intensyvios maldos, dėmesingumo kitam, broliško gyvenimo didumo šaltinio, nuolat leistis būti stumdomiems, nutvertiems, vedamiems Šventosios Dvasios.

5. Mes patikime visas šv. Damijono maldos grupes. Dėkojame Dievui už viską, ką Jis mums leido pamatyti per šiuos 10 metų. Tegu kiekviena grupelė dar labiau sutvirtėja. Melskimės taip pat už jaunuolius, kurie norėtų pradėti rinktis su keletu jaunuolių maldai Rokiškyje ir Dusetose.

Tiberiados broliai širdingai dėkoja visiems ir meldžiasi už visus, kurie paremia bendruomenės misiją. Prie paramos galite prisidėti **skirdami 2% pajamų mokesčio Tiberiados bendruomenei.**

Tiberiados bendruomenė (kodas 19208 2153), Adresas: Baltriškių km. Zarasų raj - Banko sąskaita: LT 80 4010 0403 0000 1124 AB DnB Nord

Tiberiados bendruomenė
Baltriškės

2012 m.
sausis–
kovas

Maldos bendrystė

*Sesė Dalia
kartu su visais
kitais broliais
bei seserimis
jums linki daug
ramybės,
stiprybės bei
džiaugsmo
naujaisiais 2012
metais!*

Brangus(-i) besimeldžiantis(-i) drauge,

ramybės tau!

„Visuomet džiaukitės Viešpatyje! Ir vėl kartoju: džiaukitės... visuose reikaluose malda ir prašymu su padėka jūsų troškimai tesidaro žinomi Dievui.“

(Šventasis Paulius)

O džiaugtis iš tiesų turime priešasčių: gimė Kristus, gimė Išganytojas, Jisai ir prisikėlė. Štai atėjo laiko pilnatvė. Ar matėte užtekančią didžią šviesą visiems Žemės gyventojams? Kristus, mūsų ramybė, apreiškė savo šviesą.

„Tu suteikei šiai tautai didelį džiaugsmą, tu sutriuškini juos slėgusį jungą, jų nuožmaus prižiūrėtojo lazda. Taika bus begalinė. Jis valdys savo karalystę teismu ir teisumu dabar ir per amžius. Galybių Viešpaties meilė tai įvykdys.“ (Izaijas) Kokia viltis! Jėzaus atėjimas išsklaido tamsybes, atveria tavo ramybei.

Keletas naujienų

Tiberiadoje Belgijoje renovuojame svečių namus, jiems jau akivaizdžiai grėsė griūtis. Beardydami lubas aptikome širšių bei pelių lizdų, balkiai buvo visiškai sutrūniję, sugrauzti kirminų. Nelygų grindinį pakeitėme naujomis akmens plokštėmis, skersvėjus sumažinome izoliuodami sienas. Šie pasikeitimai mane skatina mąstyti apie vidinį atsinaujinimą. Gimdamas Kristus visa atkuria. Jis atėjo pas mus, kad mums duotų jėgų mylėti. Atsivertimas, iš dalies malonė, taip pat yra ir užduotis: esame sutverti šventumui.

Kas savaitę matome brolio Dovydo daromą pažangą. Visi lankytojai, net ir matydami jį tokį pažeidžiamą, silpną, grįžta kupini džiaugsmo ir paguodos. Dar niekad tiek nešlovinome Viešpaties už neįkainojamą gyvybės dovaną. Brolis Dovydas dar niekad taip nešlovino Viešpaties už pašaukimo malonę ir už brolius bei seseris. Ši avarija mus dar stipriau jungia su visais kenčiančiaisiais, ypač ligoniais ir neįgaliaisiais. Kiekvienoje situacijoje mūsų gyvenimas gali nešti vaisių.

Brolio Dovydo, tęsiančio sveikimo kelią, džiaugsmas.
Pasivaikščiojimas su br. Frederiku.

KALENDORIUS

2012 m. Sausis

- Penkt. 13–15 d. Šv. Damijono grupės susitikimas vyresniems
- Penkt.. 20 d. Misija Latvijoje (Daugpilis)
- Penkt.. 20-22 d. Jaunimo grupė iš Anykščių
- Antr. 24–27 d. 6 klierikai iš Kauno
- Penkt. 27–29 d. Šv. Damijono grupė
- Ant. 31-1 d. Mokiniai iš Vermės mokyklos (Vilniaus)

Vasaris

- Penkt. 3–5 d. Šv. Damijono namų rekolekcijos
- Penkt. 10–12 d. Šeimų grupė iš Vilniaus Arkikatedros
- Penkt. 17–19 d. 50 mokinių iš Šiaulių
- Penkt. 24–26 d. Vaikinių savaitgalis

Kovas

- Ket. 1–6 d. Brolis Juozapas Lietuvoje
- Penkt. 2–3 d. Šv. Damijono maldos grupės susitikimas Utenoje
- Šešt. 10–11 d. Paauglių savaitgalis
- Antr. 13 d.–16 d. Mokymai – sesija
- Penkt. 16–18 d. Grupė iš Kėdainių
- Antr. 20 d.–23 d. Betzatos bendruomenė
- Ket. 22d. 2 seserys Lietuvoje (iki bal. 19 d.)
- Šešt. 24–25 d. Savaitgalis sužadėtiniams
- Antr. 27–30 d. Klierikai iš Vilniaus
- Penkt. 30–1 d. Šeimos iš Šv. Jonų parapijos

Balandis

- Ketv. 5–8 d. Velykų stovykla jaunimui
- Ant. 10 d.–gegužės 1 d. Br. Bartas vyksta į misiją Filipinuose
- Šešt. 14–15 d. Savaitgalis vaikams
- Penkt. 20–22 d. Žygis vyrams

„UŽKRĖSDAVO“ ENTUZIAZMU

Marijus nuo rugsėjo mėnesio gyvena Jono Krikštytojo metus, o nuo vasario mėnesio jis toliau studijuos teologiją Kaune. Štai - jo liudijimas. Meldžiamės už jį ir už Tomą bei Andrių, kurie pratęs Jono Krikštytojo metus Baltriškėse.

*Koks
džiaugsmas
švęsti Kalėdas
bažnyčioje su
kaimo ir
apylinkių
gyventojais. Po
truputį jau
baigiasi
atnaujinimo
darbai.*

Gyvenimas Baltriškėse man yra visiškai nauja patirtis. Atvažiavau čia tam, kad atsibusčiau iš mane apėmusio sąstingio, kad ieškočiau krypties savo gyvenimui, pažinčiau save ir Dievą. Čia aš galiu mokytis bendruomeniškumo ir artimo meilės, stebint brolius, kurie išlaiko vienybę nepaisant to, jog jų nuomonės ne visada sutampa. Misijos mokyklose padrąsino nebijoti liudyti Kristų, pasakojant apie Jo veikimą mano gyvenime, nes visose mokyklose mačiau tą patį – jaunas žmones, trokštančius prasmės, kuri juos pranoktų. Tokią gyvenimo prasmę gali suteikti tik Dievas.

Taip pat yra nuostabu matyti įvairias grupes, atvažiuojančias į bendruomenę kiekvieną savaitgalį ieškoti gilesnės bendrystės su Viešpačiu Kristumi Jėzumi – šie žmonės „užkrėsdavo“ entuziazmu, kurio mano tikėjimui dažnai trūksta. Visos šios patirtys kulminaciją pasiekia kasdienėje maldoje ir Mišiose, kur Dievo artumas kartais būna netgi labai apčiuopiamas. Esu laimingas, jog nepabūgau atsilipti Kristaus kvietimui sekti paskui Jį ir kelis mėnesius išgyventi nuostabų buvimo Baltriškėse kartu su broliais nuotyki. Šlovė Viešpačiui!

Brolio Sirilo (pranc. Cyrille) diakonystės šventimai Konge broliams buvo didžiulio džiaugsmo šaltinis. Švieselė sudėtingos politinių rinkimų situacijos tamsoje.

Lietuvoje broliai pirmą kartą Kalėdas sutiko visiškai atnaujintoje ir šildomoje bažnyčioje. Baltriškių kaimelį, kuriame gyvena šešios šeimos, keletą kartų per metus užplūsta daugybė jaunimo. Ateinančią vasarą br. Pranciškus, br. Bartas, br. Mišelis ir br. Siluanas priims Šv. Damijono grupę ir kitus jaunuolius iš Belgijos tarptautinėje stovykloje.

Daržas keičia savo išvaizdą besiruošdamas žiemos poilsiui.

Švęsti su Kristumi

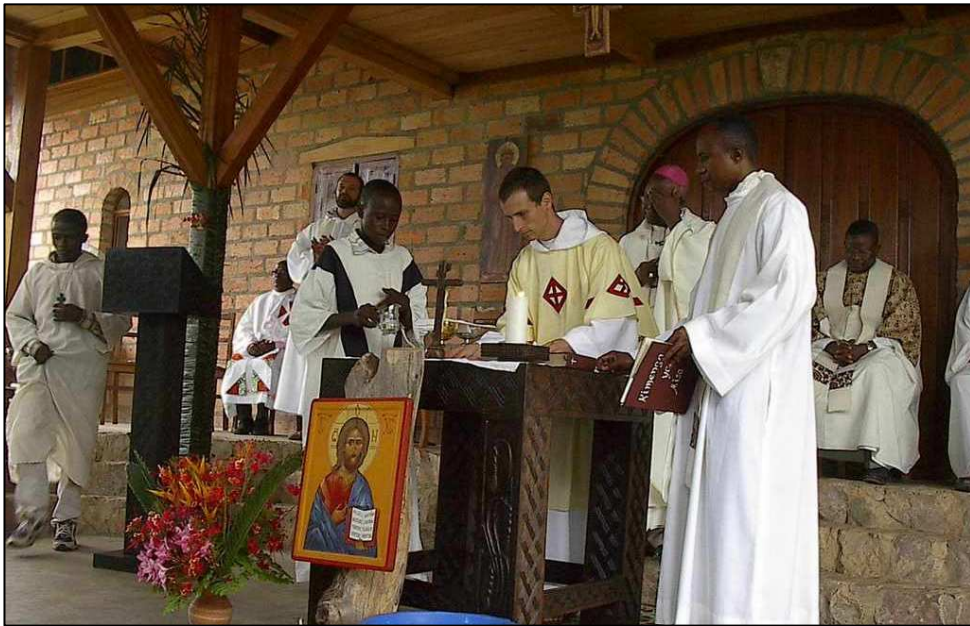
Kaip gera „reguliariai“ švęsti Kristų. Tikra šventė – tai džiaugsmas su Dievu. Vargšai moka švęsti. Šeimoje, bendruomenėje šventė suartina, supaprastina kasdienybės sunkumus. Bažnyčios dėka turime daug švenčių, pašventinančių kasdienybę ir suteikiančių Kristaus gyvenimo įvykiui formą. Tai sustiprina mūsų kelionę amžinosios šventės link, kuomet matysime Dievą.

Linkime jums šventų 2012-ųjų su Kristumi ir Bažnyčia, Šventosios Dvasios džiaugsmu.

Brolis Morkus

DŽIAUGSMO SEKMADIENIS PORCIUNKULĖJE

Antrąjį Advento sekmadienį Tiberiados bendruomenė Kikvite pavirto dūzgiančiu aviliu. Broliai, darbininkai, bendradarbiai – visi sujudo ruošti šv. Mišioms, per kurias brolis Sirilas turėjo būti iššventintas diakonu, ir svečių priėmimui po ceremonijos. Kol brolis Sirilas vis dar rekolekciuose, Mišelis, pagalbon pasitelkęs darbininkų komandą, iš bambuko ir palmių šakų konstruoja pavėsinę. Tikra lapijos katedra! Brolis Paskalis, aš ir keletas kaimo moterų jau kelias dienas ruošiame šį bei tą vaišių stalui. Brolis Juozapas su darbininkais kala suolus, stalus. Trumpai tariant, darbo netrūksta, tačiau viskas vyksta ramiai. Kiekvienas žino, ką turi daryti, ir imasi užduoties iš visos širdies. Viskas puikiai paruošta, tad šventės dieną turime pakankamai laiko maldai bei susitikimams.

Brolis Sirilas apsilikęs savo naujos tarnystės drabužiu.

Net lietus, prapliupęs dar 5val. ryto, nesudrumsčia mūsų ramybės. Krašto žmonės įpratę prie lietaus. Prisitaikysime. Mišių pradžia vėlavo tik valandą. Nuostabi ceremonija! Mišios, spalvingos ir triukšmingos, kaip įprasta Afrikoje, mūsų vyskupą sužavėjo susikaupimu ir broliška atmosfera. Pristatydamas brolių Sirilą dėkojau monsinjorui Mununu už pasitikėjimą, pabrėždamas, kad diakonystės šventimai mums yra ženklas, jog atvykome čia ne tik duoti, bet ir gauti. Taip, per šią šventimų malonę Kongo Bažnyčia mus tarsi pagimdo, dar labiau tampame jos sūnumis. Po to trys asmenys liudijo, kad brolis

NAUJA MALDOS GRUPĖ RASEINIUOSE

Taip, norėčiau jums pristatyti naują Šv. Damijono kūdikį, visai nemenką ir gražutį. Jau kurį laiką raseiniečiai mus aplanko, dalyvauja stovyklose, įveikdami nemažą atstumą iki Baltriškių. Ir jie nenorėjo atsilikti nuo kitų miestų ir užsinorėjo turėti savo maldos grupę. Ieva, kuri studijuoja Kaune, ir jos sesė Rūta spalį pradėjo maldos grupę ir netrukus jų gretos pasipildė. Mes jau du kartus aplankėme juos ir matėme, jog jiems netrūksta entuziazmo. Jie jau turi misiją – evangelizuoti sutvirtinamuosius, kurie lankosi pas juos.

Štai keletas ištraukų iš pasidalinimo:

- Man maldos grupė yra savotiška tylos ir maldos mokykla: mokausi klausytis ir išgirsti Jo balsą, atverti duris Dieviškajam suvokimui ir stiprinti ryšį tarp manęs ir Dievo.
- Pamaldėlių metu labiausiai patinka pasidalinimai. Nors su šiuo jaunimu bendraujam daugiau nei 2 metus, atviri pokalbiai apie Dievą mums buvo svetimi. Dabar labiau vieni kitus pažįstame, išdrąsėjome dalintis gilesniais jausmais. Tai kažkaip mus suvienijo, pastiprino.

Ačiū už jūsų maldą už juos.

Brolis Egidijus

Kalėdų stovyklos metu br. Bartas kiekvieną rytą jaunuolius surinkdavo giesmių repeticijai.

ŠV. DAMIJONO JAUNIMO NAMAI

Jau keletą metų studentai, norintys gyventi maldos ritmu ir palaikyti ryšį su bendruomene, apsigyvena kartu po 3 ar 4 butuose Vilniuje ir Kaune. Mes jums siūlome susipažinti su šv. Damijono namais Kaune, kur gyvena Gabrielė, Agnė ir Viktorija.

Koks didelis džiaugsmas augti mažytėje bendruomenėje – tikroje gyvenimo mokykloje! Visos esame labai skirtingos ir nuostabu yra patirti, kaip būtent per tuos skirtingumus kasdien galime augti bendrystėje su Dievu, tarpusavio meilėje, paprastose tarnystėse. Didelė dovana ir liudijimas mūsų namams – dar trys studentės – Lina, Dovilė ir Justė, kurios kiekvieną rytą

ateina ir kartu su mumis dieną pradeda malda. Lina pasakojo, kad „*Rytinė malda house'e atskleidė mano širdyje esančią gilią gelmę, kurios negali užpildyti jokie laikini žemiški dalykai, tik neribotų galimybių Dievas, pripildantis širdį tiesa, meile, ramybe ir viltimi. Jėzus mane išmokė atverti širdį meilei ir bendrystei ir pakvietė mane arčiau savęs per šią mažą bendruomenę, kad stiprintų mane ir mus visas drauge, nes visi mes esame viena Kristuje Jėzuje.*“

Išties, kasdienė ištikimybė maldai ir visa, kuo gyvename šv. Damijono namuose, labai padrąsina ir duoda jėgų būti liudijančiu kataliku studentu – Dievo įrankiu pasaulyje. Visa tai tam, kad Viešpaties tiesa ir meilė galėtų dar labiau įsišaknyti.

Ačiū Tau, Viešpatie, kad mus, savo daigelius, su tokia didžiule meile nuolat laistai ir augini Savo malone.

Viktorija

"Atradęs, Viešpatie, surašytus Tavo žodžius, ryte juos rijau ir mano širdį užtvino džiaugsmas, linksmybė, kad Tau priklausau, mano Dieve, galybių Dieve" (Jer 15, 6)

Sirilas yra vertas diakonystės: Rožė (pranc. *Roger*) ugingai dalijosi savo džiaugsmu evangelizuoti su broliu Sirilu, brolis Paskalis išreiškė savo džiaugsmą gyventi kartu ir galiausiai sesuo Mari-Selest (pranc. Marie-Celeste) pasakojo apie brolio Sirilo parengtus mokymus. Tai buvo labai jaudinantis momentas. Pamokslo metu vyskupas mus labai padrąsino, sakė, kad atvykome įžiebtį liepsnelės ant šios kalvos ir kad šioji ima šviesti. Ji jau matoma nuo kitų kalvų! Jis taip pat pabrėžė mūsų charizmą, kuri nėra imtis globoti parapiją ar pan., bet pagelbėti joms vykstant į misijas, lankant žmones.

Po šventimų teko priimti visus susirinkusiuosius... Numatėme vietų šešiasdešimčiai vaikų. Jų buvo triskart daugiau!!! Laimei, mūsų ištikimas draugas Mišelis neišsigando tokios daugybės ir su dešimčia padėjėjų puikiai susitvarkė: vaikai buvo užimti ir sočiai pamaitinti. Suaugusiųjų buvo apie 250–300. Jie visi taip pat buvo pavalgydinti ir pagirdyti. Tai matydamas galvojau apie minioje nuvilnijusį džiaugsmą, kuomet Jėzus padaugino duoną. Iš tiesų, mūsų, gyvenančių ant šios kalvos, džiaugsmo šaltinis yra Jėzus. Tai Jis mus surinko, tai Jam brolis Sirilas ir kiekvienas mūsų trokštame tarnauti visa širdimi.

Vakare, suplovę daugybę indų, sukvietėme visą mums talkinusių ekipą – apie trisdešimt žmonių, kurių dalis – San Damiano grupės jaunimas. Šįkart mes jiems patarnavome, o Jėzus buvo kartu „laužiamoje duonoje“, mūsų nuovargyje ir tarnystės džiaugsmė.

Taip, šis sekmadienis iš tiesų buvo *Gaudete*, didžiulis džiaugsmas visiems. Išklauses liudijimų, monsinjoras Mununu broliui Sirilui tarė: „Gavote daug gėlių. Saugokite jas, tebus jos jums it lobis, padėsiantis sunkiose akimirkose.“

Brolis Benua

NETIKĖTI VIZITAI ADVENTO METU

Lapkričio pabaigoje trys grupelės po du brolius išsirengė į kelią. „Jėzus išsiuntė juos po du“ (Lk 10, 1). Kelionės tikslas: lankyti šeimas, vargšus, ligonius... Jėzaus vardu.

Išvykome pasitikėdami Apvaizda, t. y. tranzavome, prašėme žmonių nakvynės ir maisto, neįspėjome apie apsilankymą. Štai keletas nutikimų papasakotų br. Jono ir br. Serafimo lūpomis:

Brolis Jonas

Vieną vakarą kartu su broliu Joakimu skambiname į gausios šeimos namų duris. Koks džiaugsmas ir nuostaba vaikų ir tėvų akyse, išvydus du vargšus brolius prie savo durų! Žinoma, jie mus pakviečia užėti vidun (beje, jų namai – buvęs seserų vienuolynas) ir priima mus su didžiule meile. O mums taip pat didelis džiaugsmas būti taip priimtiems ir net... įdarbintiems auklėmis, nes tėvai po keleto minučių turėjo išeiti. Kartu su vaikais pavakarieniavome bei pasimeldėme.

Vėliau, besišnekučiuodamas su tėvais, supratau, kad šios gausios devynių vaikų šeimos pamatas yra Jėzus! Turėjau progą įsitikinti, kad „viskas įmanoma tikinčiam“ – net kurti savo šeimos gyvenimą ant uolos – Kristaus, Jį padaryti savo gyvenimo centru.

Buvau sužavėtas šios šeimynos organizuotumo. Namuose nepriekaištinga švara, numatyta, kurie vyresnieji vaikai prižiūri mažuosius, kas užsiima namų tvarkymu. Tačiau svarbiausia vieta šios šeimos gyvenime skiriama maldai ir artumui su Jėzumi. Per šį apsilankymą išvydau krikščionišką šeimą, namų bažnytėlę, kupiną meilės. Labai norėčiau padrąsinti visas šeimas pasitikėti Jėzumi ir savo šeimas statyti ant Kristaus uolos.

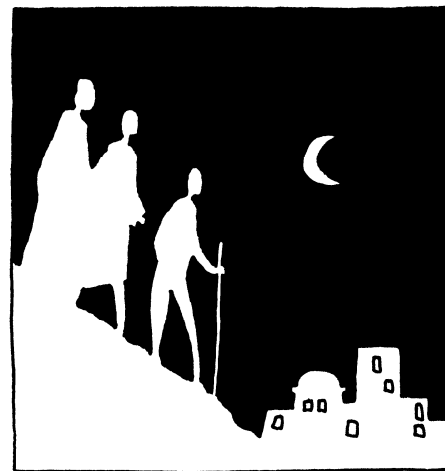
Po kelionės prisiminiau Evangelijos žodžius: „Iš tiesų sakau jums, kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte“ (Mt 25,40). Taip pat ir mus priėmusios šeimos priėmė ne mus, bet Jėzų...

Broli Jonas ir Bertas trumpai atsigavina pjuvenų priekaboje.

RAMYBĖ ŠIEMS NAMAMS

Subiako vienuolyne Italijoje Šventasis Pranciškus vaizduojamas laikydamas rankoje pergamentą, kuriame parašyta: „Pax huic domui“ – ramybė šioms namams. Šiuos žodžius mielai kartodavo ir Pranciškus su broliais užeidamas į svečius. Tai yra esminis Evangelijos mokymo aspektas. Trylikto amžiaus pradžioje ramybė nebuvo nauja sąvoka. Tačiau to laikmečio žmonės dažniau kariaudavo ir patirdavo karo nuostolius. Ir Pranciškus aukėjo žmonėms tai, ko jie labiausiai buvo ištroškę.

Kai priimame žmonių grupes į Baltriškes, pradžioje dažnai paklausime, kokie yra jų lūkesčiai. Ir dažniausiai žmonės tikisi susigrąžinti vidinę ramybę. Ši tema atsikartoja visoje Biblijoje. Kartais sakoma, kad visoje Biblijoje 365 kartus yra sakoma „nebijok“ ar panašūs posakiai, tarsi kiekvienai dienai. Mūsų laikmečio žmonės, ypač šeimos, taip pat ištroškę šios ramybės.

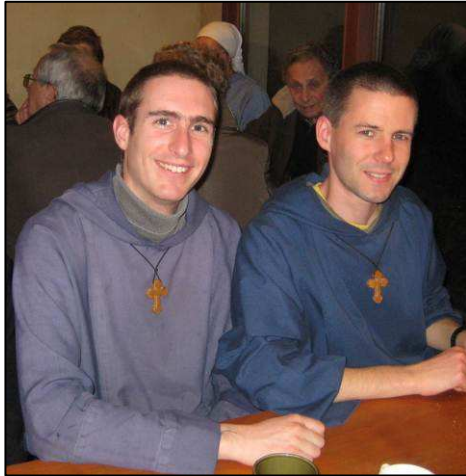
Man labai prie širdies tos mažos misijos, kai aplankome šeimas. „Ramybė šioms namams“. Įžengus pro duris mūsų laukia vaišės, proga susitikti, įsiklausyti kartu susėdus prie stalo. Mums tai jau mažas stebuklas, jeigu pavyksta visais šeimai susėsti prie stalo. Juk daugelis šeimų prarado įprotį valgyti drauge. Nors tai yra unikali klausymosi ir dėmesio kitiems akimirka. Po valgymo pasiūlome šeimoms kartu pasimelsti. Neretai jauniausias randa prieglobstį ant brolio kelių, ir uždegus žvakę, dėkojame Dievui už džiaugsmą būti kartu, skaityti Dievo žodį. Kartais taip savaime viskas nesikloja. Kai aplankome maldos grupių narių šeimas, dažnai tėvai – nepraktikuojantys katalikai. Su jais reikia daugiau laiko, kad ledas sulūžtų ir kad galėtume siūlyti maldą. Tėvams tai staigmena, kai vaikai pasiūlo priimti vienuolį svečius. Tačiau greitai įtampa dingsta, retkarčiais reikia daugiau kantrybės. Prisimenu šeimą, kurioje reikėjo laukti, kad baigtųsi krepšinio varžybos, kad galėtume susitikti su tėvu. Bet pokalbį pavyko užbaigti trumpa malda.

Dažnai jaučiamės bejėgiai, bet matau Šventosios Dvasios veikimą tuose susitikimuose. Šv. Paulius mums sako: „Niekuo per daug nesirūpinkite [...] ir Dievo ramybė, pranokstanti visokią išmintį, sergės jūsų širdis ir mintis Kristuje Jėzuje.“ (Fil 4, 6 – 7)

Brolis Pranciškus

žiupsnelio kvapiųjų žolelių, bretoniškos druskos bei lašelio alyvuogių aliejaus, ir valgome išskirtinį patiekalą! Lengva paruošti, be to, sveika.

Žinoma, gaminti maistą užima laiko, o dar reikia būti nuolat pasirengusiam netikėtai priimti grupę ar išklausti užsukančių asmenų prašymus. Tad gera virtuvėje dirbti dviese ir dažnai broliai bei seserys atskuba pagelbėti, kai mane ištinka didžiulė panika (=kai matau, kad nebespėju)! Ačiū Tau, Viešpatie, už artimo meilę!

Galiausiai, labai džiaugiuosi galimybe dirbti virtuvėje ir taip tarnauti broliams bei seserims. Nes valgymo metas – svarbi dienos akimirka: atnaujiname kūno jėgas bei brolišką bendrystę. Tai man primena, kaip prisikėlęs Jėzus paruošė savo mokiniams pusryčius Tiberiados ežero pakrantėje ir kad Jis mums rengia vestuvių pokylį Dangaus Karalystėje...

Brolis Tibo

Brolis Tibo ir brolis Olivjė, du jauni noviciai.

Sesuo Austėja ir sesuo Eline mokosi kepti duoną, kad visi broliai ir sesės būtų dar laimingesni.

Brolis Serafimas

Kartu su broliu Lioneliu iškeliavome į Namiūro kraštą. Kelionės metu aplankėme keletą šeimų, vienišų bei kenčiančių žmonių. Labai dažnai išsiskirdavome su žmonėmis sužavėti susitikimo. Štai pora mane sujaudinusių vizitų:

Pirmasis – Namiūro Šv. Juozapo senelių namuose, kuriuos prižiūri Vargdienių seselių kongregacija. Namai tiesiog trykšta džiaugsmu ir meile. Seserų bendruomenė, nors ir šiek tiek vyresnio amžiaus, nė kiek nepraradusi savo gaivumo ir gyvybingumo. Viena seserų kalbėjo: „Jaunuoliai šiandien neįsipareigoja, nes nebepasitiki malone. Kai mes stojome į bendruomenę, žinojome, kad Dievas visuomet bus šalia ir kad be Jo toli nenukeliausime.“ Taip pat ir mes, kokia bebūtų mūsų padėtis, prisiminkime, kad Dievas visuomet yra šalia, visose situacijose.

Kitas apsilankymas mus atvedė į šeimą, kuri, kaip žinojome, šiuo metu

patiria tikėjimo bei tarpusavio santykių sunkumų. Tik atvykusius mus priėmė mama. Po kiek laiko į pokalbį įsijungė vaikai. Tik vienas tėtis laikėsi atokiau. Baigiantis susitikimui, pasiūlėme šeimai pasimelsti kartu... ir štai visa šeima, net ir tėtis, susirinko bendrai maldai. Tai buvo graži ramybės, džiaugsmo, vienybės akimirka. Ačiū Tau, Viešpatie, už maldos malonę!

LECTIO DIVINA MALONĖ

„Nebijok, tu esi mano. Tau einant per giliausius vandenis būsiu su tavimi... Tu man brangus, myliu tave... Aš niekuomet tavęs nepamiršiu. Tavo vardas įrašytas mano rankos delne.“

Šiuos žodžius iš pranašo Izaijo Paguodos knygos (Iz 40–55 skyriai, kuriuos labai siūlyčiau perskaityti!) palengva, diena po dienos, Viešpats įrašė mano širdyje ugnies raidėmis. Kokia laimė žinoti, kad esame mylimi tokia stipria, ištikima, amžinybę trunkančia meile. Esame mylimi dabar ir visados, ištisą parą. „Niekas mūsų neatskirs nuo Kristaus meilės!“ (Rom 8, 39).

Brolis Serafimas šernui, kurį br. Tibo greitai pagamins, nudiria kailį!

Sesuo Agnė gamina gražias gėlių puokšteles savo seserims.

Dievo Žodžio skaitymas su jaunuoliais iš šv. Damijono grupės.

Tiberiadoje išmokau maitintis šiuo gyvybę teikiančiu Žodžiu. Kasdien po pusryčių maždaug valandą skiriame Senojo bei Naujojo Testamentų ištisiniui skaitymui. Iš pradžių skaičiau vien tikėjimu, kasdien pasižymėdama sąsiuvinuke vieną kitą sakinį iš Biblijos. Vėliau palengva ėmiau suprasti, kad Izraelio tautos istorija yra ir mano, o kartu ir visos žmonijos istorija: didžiulės meilės istorija, kurioje Dievas įsipareigojo amžiams ir kurioje Jis nuolat kviečia žmogų bendradarbiauti savo meilės ir išganymo plane. Net matydamas mūsų neištikimybę, nuopuolius, baimes, Viešpats niekuomet nenustoja vilties ir drąsos. Būtent šiose silpnybėse Jis

apreiškia savo esybės gelmes: savo gailestingumą (tai reiškia širdį, tarsi apglėbiančią, apsupančią mūsų skurdą). Koks stebuklas! Koks paguodos, vilties šaltinis! Nebelieka vietos neviltčiai.

„Kristus pamilo mane ir paaukojo save už mane... už savąją Bažnyčią, kad ją pašventintų,... kad padarytų sau garbingą Bažnyčią, neturinčią jokios dėmės nei raukšlės, bet šventą ir nesuteptą“ (Gal 2, 20 ir Ef 5, 25–27). Tačiau dažnai pastebiu, kad mano širdis yra kieta, lėta atsiverti, išsiblaškęsi, ausys tarsi apkurtusios... Ką gi daryti? Tuomet kviečiu mielą širdies svečią – Šventąją Dvasią, sielų gydytoją. Tai Ji Žodžio autorė, tai Ji dabar šiam Žodžiui teikia

gyvybę, Ji aplanko mano širdį, sušildo ją, nuramina. Ji tarsi višta „peri“ mano sieloje. Ir štai iškart, ar vėliau dieną, Žodis įsiliepsnoja mano širdyje ir nustembu, kad imu gyventi vienu ar kitu žodžiu: „Meilė kantri, meilė viską atleidžia! Meilė viskuo tiki...“ (1Kor 13, 4-7) „Dovanai gavote, dovanai ir duokite.“ (Mt 10, 8) „Atėjau ne tam, kad man tarnautų, bet kad pats tarnaučiau...“ (Mk 10, 45) „Kaip vaikas ramus ant motinos kelių, taip rami širdis mano krūtinėje.“ (Ps 130, 2)

Viešpatie, koks Tu geras, kad priimi mus po savo sparnais, kantriai mus mokai, vėdi savo keliais, ateini atversti mūsų širdžių ir mus išmokyti mylėti taip, kaip Tu. Nesusilaikite nuo šio Žodžio saldumo! Skanaus!

Sesuo Agnė

Valgymo metas – tai bendrystės ir džiaugsmo būti kartu laikas. Jau čia galime šiek tiek ragauti Karalystės.

VIRTUVĖS DŽIAUGSMAI

Jau keletą savaitių džiaugiuosi dirbdamas kartu su kitais broliais Tiberiados virtuvėje. Šio meno mokausi po truputį, besiklausydamas labiau patyrusių brolių ir seserų. Tenka ruošti ir salotas, ir bolonezo padažą makaronams – sužinau įvairių paruošimo būdų ir labai vertingų paslapčių, padedančių patiekalų paruošti itin gardžiai! Kita vertus, gaminant valgi svarbūs ne tik paruošimo būdai, bet ir ingredientų kokybė. Džiaugiamės, kad Tiberiadoje gaminame iš ekologiškų produktų: daržovės iš daržo, mėsa – mūsų užsiaugintų gyvulių. Užtenka